

fremhæve netop denne Mod sætning mellem de to Skatter. Den højtærede Minister udtalte, at den tvungne Selvangivelse var saa at sige det hørende Princip for Loven, at Forslaget helt igennem var bygget der over, og at det var det alment gældende Princip. Jeg kan aldeles ikke erkende dette, al den Stund man har begrænset det aldeles vilkaarligt til kun at gælde dem, hvis Indtægt overstiger 1500 Kr. Selvangivelse finder jo ikke Sted for dem, som ikke have 1500 Kr. i aarlig Indkomst, eller hvis Formue ikke naar 6,000 Kr. Altsaa man kan ikke sige, at det er et alment gældende Princip i Loven, og netop derfor har jeg stillet Ændringsforslaget om, at de 1500 Kr. skulde ned sættes til 1,000 Kr., saa vilde det blive om ikke helt alment gældende, saa dog saa langt mere alment gældende, som det overhovedet bør anvendes. Den Grænse, der er sat af 1500 Kr., forekommer mig ganske vilkaarlig og ubegrundet. For saa vidt man vil sige, at de 1,000 Kr. ogsaa er en vilkaarlig Grænse, skal jeg dertil kun sige, at jeg har med dette Tal villet angive, hvad der for mig staar som ret naturligt og rimeligt Minimum for Skatteansættelse. Jeg har ikke villet gaa dertil i Forslaget om det skattepligtige Minimum, fordi jeg ikke vilde gribe for dybt ind i det finansielle i Forslaget; men jeg maa over for den ærede Ordfører hævde, at de af min ærede Meningsfælle (Bramsen) og mig foreslaaede Skattepligtige Sætter af henholdsvis 750, 625 og 500 Kr. ere korrektere end de af Udvalget foreslaaede. Vi ere ikke gaaede ud fra, at Regeringens Skattefri Sætter betegne det virkelige Eksistensminimum, men derimod ere vi gaaede ud fra, at de betegne de Forhold mellem Livsfornødhederne paa de forskellige Steder, og i saa Fald maa der ogsaa finde en procentvis lige saa stor Forhøjelse af Skattefriheden Sted. Naar vi særlig for Kjøbenhavns Vedkommende har foreslaaet 750 Kr., stemmer det i øvrigt ganske med tidligere Undersøgelser, som jeg har anstillet og offentliggjort over, hvad en Familie behøver for at saa et om end tarveligt saa dog tilstrækkeligt Udkomme i Kjøbenhavn, og hvorefter en Familie, bestaaende alene af Mand og Hustru i saa Fald maatte siges at behøve 750 Kr. Jeg tror derfor for saa vidt, at man fra dette Synspunkt ikke gaar for højt op med det foreslaaede Tal. Jeg maa ogsaa fastholde, at der ikke er Spor af Grund til at gøre Forskel mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg paa dette Punkt. Naar den højtærede Finansminister henviste til, at man saa ogsaa maa medtage Sundbyerne, vil jeg sige: Ja, det kunde muligvis være rigtigt, men der

er dog i alt Fald her en lidt større Forskel end mellem Frederiksberg og Kjøbenhavn; Sundbyerne ere mere adskilte fra Kjøbenhavn, og de ere i visse Retninger, navnlig med Hensyn til Beboelse sikkert en Del billigere end Kjøbenhavn og Frederiksberg, hvor Livsvilkaarene ere ganske ensartede. — Jeg skal ikke gentage Debatten om den uproduktive Formue, men over for den ærede Ordførers Udtalelser kun bemærke, at jeg aldeles ikke ser, hvor man skal drage Grænsen mellem det, han kaldte Bibliotek og det, han betegnede som Bøger, der høre til et husligt Indbo; jeg tror, at det for dem, der ere tvungne til selv at angive deres Formue, vil være meget vanskeligt at finde denne Grænse. Men jeg kan heller ikke se, at der er nogen Grund til at medtage Malerier, for særlig at nævne dem, naar man for Møblers Vedkommende giver fritagelse for det allerkostbareste Indbo. Jeg kan ikke se, at der er nogen Bæsensforskel mellem, om en Mand foretrækker at udnytte sin Bolig med meget kostbare Møbler, eller han har den efter min Mening bedre Smag, at udnytte den med Kunstværker; den første bliver imidlertid fri for Skatten, den sidste ikke. — Hvad angaar de enkelte Forslag, som ere stillede uden for Betænkningen af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) og mig, finder jeg det ikke fornødent i Enkeltighederne at imødegaa, hvad der er fremkommet særlig fra den ærede Ordførers Side. Efter at den højtærede Finansminister har erklæret, at Forslagene Nr. 4 og 5 ere overflødige, idet de paagældende her nævnte Institutioner ogsaa efter Lovforslaget ville være fritagne for Skat, skal jeg paa min Medforslagsstillers og egne Vegne tage disse to Forslag tilbage, ligesom jeg ogsaa tager Forslagene Nr. 9 og 28 tilbage, da der findes tilsvarende Bestemmelser i Udvalgets Forslag. Altsaa de 4 Forslag Nr. 4, 5, 9 og 28 tages herved tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslagene uden for Betænkningen under C Nr. 4 og 5 ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne. Ligeledes ere Ændringsforslagene uden for Betænkningen under C Nr. 9 og 28 tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Scharling: Jeg skal endnu kun bemærke, at de Udtalelser, som ere fremkomne med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 11 om Affattelsen af § 7, synes mig at vidne